

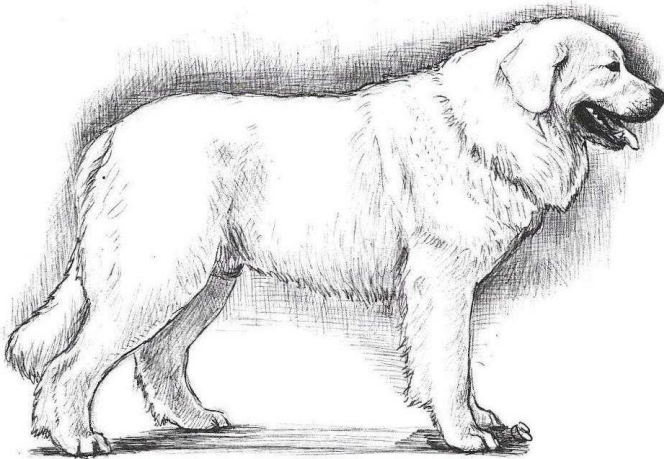
Ryhmä: 1

FCI:n numero: 252
Hyväksytty: FCI 17.2.2025
Kennelliitto 27.3.2025

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

OWCZAREK PODHALANSKI
(POLSKI OWCZAREK PODHALANSKI)
Alkuperämaa: Puola

1/5

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Paimen- ja vahtikoira. Rodun kunnioitusta herättävä olemus ja kauneus tekevät siitä hyvän seuralaisen.

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 1 lammas- ja karjakoirat (paitsi sveitsinpaimenkoirat).

Alaryhmä 1 lammaskoirat.

Käyttökoetulosta ei vaadita

LYHYT HISTORIAOSUUS: Karpaattien vuoriston alueella on vuosisatojen ajan ollut koiria, jotka paimentavat ja vartioivat lampaista ja karjaa. Tämän rodun juuret ovat Tatra-vuoriston Podhalen alueella. Sinne 1400-luvulla asettuneet paimentolaisheimot kasvattivat tämäntyyppisiä koiria. Rotu on yksi "vuoristokoirista", jotka polveutuvat tiibetinmastiffista ja sen historia liittyy läheisesti Tsekissä, Unkarissa ja Romaniassa esiintyvien samankaltaisten koirien taustaan.

Tatrankoira on vanha paikallinen rotu, jota käytettiin pääasiassa laumanvartijana, ei niinkään paimenkoirana. Sen perinteinen väri on puhtaanvalkoinen, sillä valkoinen koira on helppo erottaa petoeläimistä, esim. sudesta ja karhusta. Hans Räberin mukaan nämä koirat mainittiin ensimmäisen kerran Puolan ulkopuolella v. 1938 saksalaisen W. Wilandin kirjassa "Die bodenständige Hutehundeschlage", jossa rotua kutsuttiin "vuoristokoiraksi".

Kaksi yhdistystä, Puolan rotukoirankasvattajien liitto ja Puolan työkoiran kasvattajien yhdistys aloittivat ensimmäisen maailmansodan jälkeen suunnitelmallisen kasvatustyön. Zakopanessa, Tatran sydämessä, järjestettiin ensimmäinen näyttely ja rotukatselmus syyskuussa 1937. Ensimmäinen rotumääritelmä luonnosteltiin myöhemmin samana vuonna. Toisen maailmansodan jälkeen ensimmäinen näyttely ja katselmus pidettiin toukokuussa 1954 niin ikään Zakopanessa. Sinne oli ilmoitettu noin 120 koiraa, suurin osa niistä lammastiloilta. Rotumääritelmä laadittiin sen jälkeen ja FCI hyväksyi sen elokuussa 1967. Siihen tehtiin joitakin muutoksia 1973 ja 1985, ja nykyinen versio on peräisin kesäkuulta 1988. Ensimmäisen sukutaulullisen pentueen kasvatti v. 1957 Leban rannikkokaupungissa tri Danuta Hryniewicz, jonka kantakoirien suku ulottuu vuoteen 1935.

YLEISVAIKUTELMA: Voimakas ja tiivisrakenteinen koira, joka ilmentää kesävyyyttä ja liikkuvuutta.

TÄRKEITÄ MITTASUhteita: Suorakaiteen muotoinen; urokset ovat hieman lyhyempiä kuin nartut.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Rauhallinen, älykäs ja tarkkaavainen.

PÄÄ: Kuiva ja sopusuhtainen runkoon nähden, asennoltaan keskikorkea sekä seis-
tessä että liikkeessä.

Kallo: Sivulta katsottuna hieman kaareva. Otsauurre on matala.

Otsapenger: Selvästi erottuva, mutta ei jyrkkä.

Kirsu: Keskikokoinen ja väriltään musta, sieraimet ovat avoimet.

Kuono: Vahva, vähitellen kapeneva ja samanpituinen tai vain hieman pitempi kuin
kallo. Kuononselkä on leveä.

Huulet: Mieluiten tiukat ja tiiviit. Huulten reunojen tulisi olla tummat.

Leuat / hampaat: Hampaat ovat vahvat ja tasaisessa rivissä. Leikkaava purenta,
tasapurenta hyväksytään.

Silmät: Keskikokoiset, ilmeikkäät, hieman vinoasentoiset ja väriltään tummanrus-
keat. Silmäluomien reunat ovat tummat.

Korvat: Kiinnittyneet silmien ulkokulman korkeudelle tai hieman ylemmäksi,
keskipitkät, melko paksut, kolmion muotoiset ja tiheäkarvaiset. Korvan etureuna
on kevyesti pääänmyötäinen. Korvalehdet ovat liikkuvaiset.

KAULA: Keskipitkä, lihaksikas, ei löysää kaulanahkaa. Kaulan karvapeite muo-
dostaa tuuhean kaulurin. Kaulan ylälinja on selkää korkeammalla.

RUNKO: Pitkä ja tilava.

Säkä: Selvästi erottuva ja leveä.

Selkä: Vaakasuora ja leveä.

Lanne: Leveä ja lyhyt.

Lantio: Hieman viisto.

Rintakehä: Syvä. Kylkiluut ovat viistot ja vain hieman kaareutuneet.

Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva on hieman kohoava.

HÄNTÄ: Ei liian korkealle kiinnittynyt, asennoltaan selkälinjan alapuolella. In-
nostuneella koiralla häntä nousee selkälinjan yläpuolelle, ei kuitenkaan kiertyneen-
nä. Lepoasennossa häntä ulottuu kintereeseen. Hännän kärki voi olla hieman kaar-
tunut.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Eturaajat ovat lihaksikkaat ja voimakasluustoiset, eivät kuitenkaan liian raskaslui-
set. Edestä katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset.

Lavat: Tiiviit ja hieman viistot.

Välikämmenet: Hieman viistot.

Etukäpälät: Tiiviit ja muodoltaan soikeat muistuttaen suurehkoa nyrkkiä. Varpai-
den välit ovat karvoittuneet. Päkiät ovat vahvat, lujat ja tummat. Kynnet ovat vah-
vat, lyhyet ja tummat.

TAKARAAJAT:

Takaraajat ovat kohtuullisesti kulmautuneet ja takaa katsottuna pystysuorat, sivusta katsottuna hieman taka-asentoiset.

Kintereet: Sivulta katsottuna pystysuorat.

Takakäpälät: Kuten etukäpälät.

KARVAPEITE

Karva: Päässä, kuonossa, eturaajojen etuosassa ja takaraajoissa kintereiden alapuolella karva on lyhyttä ja tiheää. Kaulassa ja rungossa karva on pitkää, tuuhea, suoraa tai hieman laineikasta ja karheantuntuista. Aluskarva on runsas. Kaulassa on runsas kauluri, reisissä karva on tuuhea ja pitkää ja hännässä on tuuhea viiri.

Väri: Yksivärinen valkoinen, pienet kermanväriset merkit eivät ole toivottavia.

KOKO

Säkäkorkeus: Urokset 65–70 cm

Nartut 60–65 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- syvä otsauurre
- puutteellinen pigmentti kirsussa, silmäluomien reunoissa ja huulissa
- vaaleat silmät (ns. karhunsilmät)
- sisäänpäin kiertyneet silmäluomet (entropium)
- korkealle kiinnittyneet, taakse kääntyneet tai typistetyt korvat
- asennoltaan vaakasuora kaula
- takakorkeus
- jatkuvasti selkälän yläpuolella oleva häntä
- takaraajojen kannukset (Huom. Suomessa typistyskielto)
- varpaiden välissä olevan karvan puuttuminen
- kaulurin tai raajojen hapsujen puuttuminen

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- vihaisuus tai liiallinen arkuus
- selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- liian matala otsapenger
- suippo kuono
- useiden hampaiden puuttuminen
- ylä- tai alapurenta
- ulospäin kiertyneet silmäluomet (ektropium)
- kihara tai silkkinen karvapeite

- aluskarvan puuttuminen
- värilliset alueet karvapeitteessä
- hermostunut luonne

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.